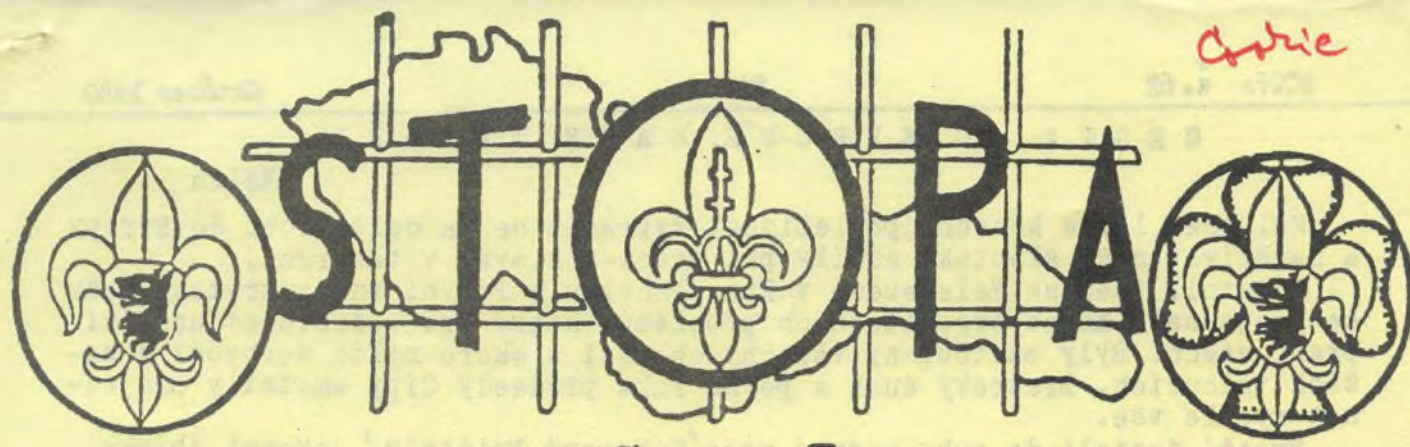

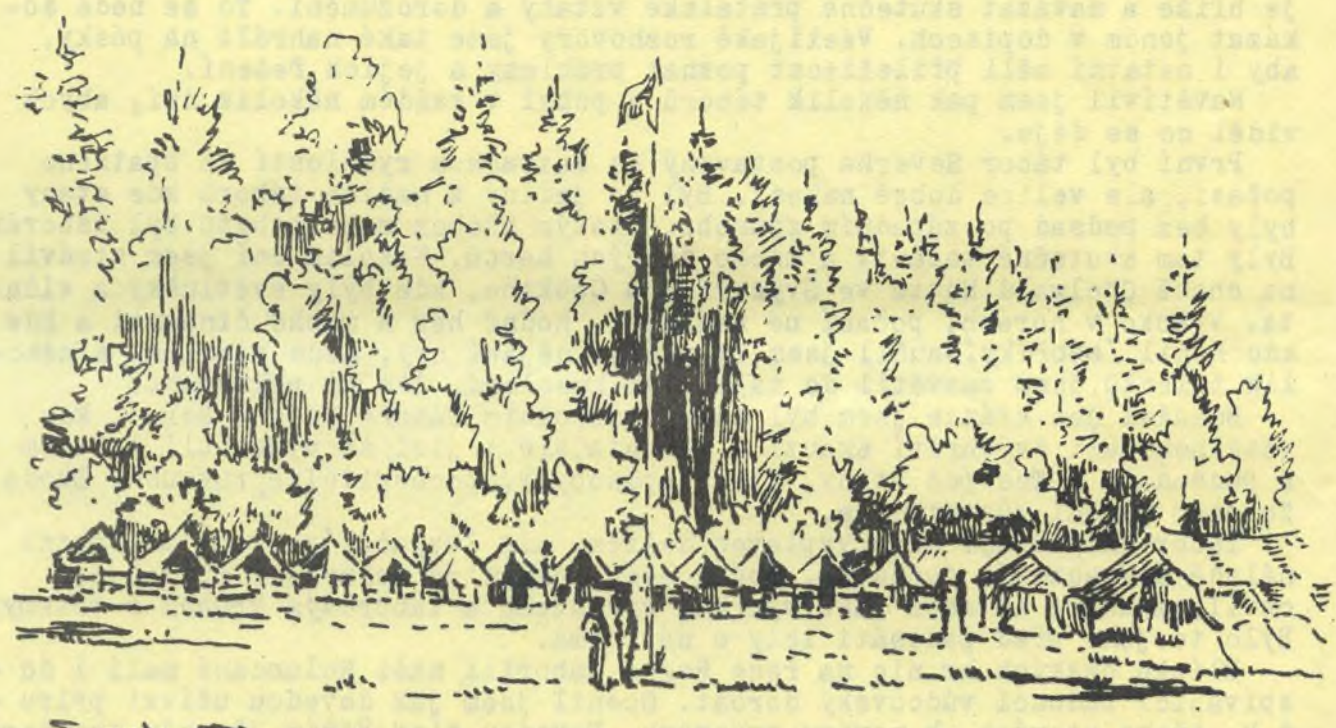
Carrie

ČASOPIS ČESKÝCH A SLOVENSKÝCH SKAUTŮ A SKAUTER V ZAHRA NIČÍ Č. 62

Chcem věřit: Zůstal Take Dál

Calif. X.1980

Odeta 50

V.FANDERLIK

Redakční kruh: V.Balejka, Dr.J.Kolominsky, Dr.V.Fanderlik, L.Rozsypal

Adresa redakcie: STOPA, 3133 Shipway Ave Long Beach California 90808

V EUROPE: SKAUTED, Tolhuis 2022, 6537 LN Nijmegen, Nederland

CESTA PO EVROPĚ, NAŠE TÁBORY

Velen

Měl jsem letos konečně příležitost vypravit se na delší dobu do Evropy a navštívit naše skautské oddíly při práci a hlavně v táborech.

Učastnil jsem se Velesezení v Russelsheimu v Porýní kde zakrátkou dobu se projednalo mnoho organizačních problémů, které pro budoucnost usnadní práci všech. Byly zastoupeny všechny oblasti a skoro nikdo nechyběl z našich vedoucích. Bratrský duch a pevná ruka předsedy Cípy umožnily projednat rychle vše.

Bratři dostali do ruky poprvé moje 'Táborové Epištoly,' jakousi sbírku rad a pokynů jak vésti letní tábory. Cípova úprava a použití kreseb ze STOPY a z vánočních lístků 'dodala lesku' této knížce.

Měl jsem příležitost poznat řadu nových vůdců a někteří složili činovnícký slib. Byli to noví lidé a někteří z mladé generace, naší budoucnosti.

Dříve, nežli započaly letní tábory jsem navštívil několik našich vůdců v jejich domovech. A tam jsme si uvědomili opět řadu našich problémů a pokusili jsme se najít řešení. Byla to také neocenitelná příležitost poznat je blíže a navázat skutečné přátelské vztahy a dorozumění. To se nedá dokázat jenom v dopisech. Všechny rozhovory jsme také nahráli na pásky, aby i ostatní měli příležitost poznat problémy a jejich řešení.

Navštívil jsem pak několik táborů a pobyl v každém několik dní, abych viděl co se děje.

První byl tábor Severka postavený se zázračnou rychlostí za špatného počasí, ale velice dobré nálady. Byl to jediný z našich táborů kde stany byly bez podsad po západním způsobu. Zlatým hřebem mého pobytu byl táborák. Byly tam skutečné talenty a mnoho dobrých herců. Několik dní jsem strávil na chatě Cholwald Hütte ve Švýcarsku u Cookiho, kde byly světlušky a vlčata. Vysoko v horách, počasí ne nejlepší, hodně her a mnoho činnosti a kde kdo honil 'bobříky'. Naučil jsem tu mládež nějaké hry, něco písniček a několik talentů jsem zasvětil do tajemství kreslení. Jen at pokračují.

Bohužel jen krátce jsem byl na Mezinárodním Táboře Bula u Bernu, kde většinou naši švýcarští skauti a děvčata, ale i jiní, se vytáhli táborem s podsadami a Tee-pee stany, které způsobily, pochopitelně, rozruch. Škoda že jsem nemohl zůstat déle.

Tábor Odetta byl sice vyplaven deštěm, ale 'vypučel' znova v perfektní náladě a skautském duchu. Br. Obé a jeho pomocnice nenechali mládež ani chvíli zahálet a tábor také vynikal výstavbou a táborovým kruhem s totemy. Bylo to jako před padesáti lety u nás doma.

Blízko českých hranic na řece Regen tábořili naši Holanďané malí i dospívající budoucí vůdcovský dorost. Ocenil jsem jak dovedou užívat příruček, třeba starých, k novému programu. Dovedou číst. Věřím, že nám tam doroste několik nových vedoucích. Programu bylo hodně, výlety, hry, dovednosti i lukostřelba. Byl jsem překvapen, že jsem střílel na poprvé desítku. To však byla trochu náhoda.

A opět do Švýcarska do Curychu k Pirátům, kde jsme s Cípou leccos organizačního projednali, hlavně problem Tam-Tamu. Měli jsme schůzi s místními krajany, které jsme informovali o našich snahách i když jsme se nedohodnuli ve všech detailech.

Společně s br. Cípou jsme zajeli k Mnichovu do tábora Požabí. Krásně vybudovaný tábor, hodně činnosti a dobré počasí. Spolupráce ve vedení starších předně Flíčka pomohla br. Jirkovi vydatně.

Poslední byl tábor v Rakousku Velen V. v malebné krajině blízko moravských hranic. Tábořili tam většinou naši Bavoráci. Do programu bylo zařazeno hodně her a úkolů cvičících skautské znalosti druhotřídky, jako orientace, signalisování a pod. Jelikož celoroční činnost schůzek je nesnadná musí se tomu věnovat více času v táborech.

Toto není zpráva, jenom 'poznámky na okraji'. Byl jsem překvapen dobrým zpěvem i scenami u táboráků, dokonalou spoluprací chlapců a děvčat, a hlavně poctivým bratrským a sesterským duchem všude kde jsem byl. Cítil jsem se jako doma když u nás skauting kvetl a to je zárukou že 'nás nikdo nevyhubí'.

EVROPSKÉ VELESEZENÍ 80

Po dvou letech - od posledního zasedání v dubnu '78 v Dierdorfu v Západním Německu - konalo se 28.-29.6.80 v Rüsselsheimu u Frankfurtu n.M. VI. velesezení činovníků čs.exilového skautingu v Evropě.

Zvláště významnou byla přítomnost starosty a světového náčelníka našeho exilového hnutí br. Dra. Velena Fanderlika z Kanady a zástupce našich skautů v USA br. Ing. Vlado Balejky -

"Fakira" (Long Beach). Oba bratři byli srdečně přivítáni předsedajícím br. Cipou a pozdravili shromáždění. Úvodem velesezení jsme vzpomněli bratří činovníků, kteří zesnuli v mezidobí: dlouholetého činovníka doma i v exilu br. Woitsche (USA), duchovního radce odd. Darmstadt-Frankfurt br. P. Wornera a sestry Velenky Fanderlikové, choti br. Velena, malířky a jeho věrné spolupracovnice.

Tohoto "jubilejního" velesezení (uplynulo totiž 10 let od obnovení činnosti našeho skautingu v Evropě) se účastnilo celkem 41 činovníků a kandidátů na vedoucí funkce - roverů a rovereček.

Do rukou br. Velena složili slavnostním způsobem činovnícký slib: br. Horymír a sestry Jitka, Sylva, Monika a Eva z oblasti Švýcarsko, ses. Eva Horová z obl. Holandsko, ses. Lída Bělovská, bratři Bagýra, Filosof a Flíček z obl. Německo a bratři Pavlovcovi z obl. Rakousko, celkem 11 nových skautských vedoucích (u br. Bagýry se jednalo o obnovení činovníckého slibu v exilu).

Organizačními otázkami se pak v úvodu zabýval br. Cipá, o zásadních cílech a metodách naší práce v exilu promluvil br. Velen. Vyzvedl v něm zejména náš úkol udržet v dorůstající mládě generaci národní povědomí a rodnou řeč - vedle pěstování našich skautských tradic. Spojuje nás ve všech zemích svobodného světa duch, velká idea našich zakladatelů... jsme proto něčím více nežli jen spolkem. Br. V. zdůraznil velký význam drobné práce v oddílech a oblastech - i když jsme roztroušeni po mnoha městech a zemích. Je nám třeba více spolupráce mezi oddíly a oblastmi - a přitom nesmíme zapomenout na "osamělé hlídky": umožňovat jim účast na srazech a hlavně táborech, zvat na tábory družiny z jiných oddílů, pokud to jde..)

Z diskuse na tema "Spolupráce oddílů a oblastí" vzešlo několik důležitých usnesení:

- a) výměna družin mezi oddíly na letních táborech
- b) uspořádání I. skautského celoexilového "malého jamboree" - navržen název (br. Maugli): "Exiloree" - a to nejspíše o příštích svato-dušních svátcích někde v Bavorsku, kde sídlí takřka všechny exilové skautské organizace jiných národů Střed. a Východní Evropy
- c) sraz našich oddílů z NSR, Holandska, Švýcarska a Rakouska o velikonocích 1981 na "Kostivalu" ve Schwarzwaldu
- d) pokračovat v dosavadní pravidelné účasti na mezinárodních setkáních "Intercamp" a zúčastnit se napříště (1981) "Intercampu" pořádaného v Holandsku.

O skautském tisku se rozvinula rozsáhlá diskuse, v níž byly zhodnoceny klady i záporny dosavadního ústředního časopisu "TAN-TAN" a časopisů oddílových: "Retízkou", "Telegramu" a "Stezky". Bylo jednomyslně dohodnuto, že měsíčník TAN-TAN, který dosud vydávali obětavě švýcarští bratři a sestry od r. 1973, bude tímto ročníkem 79/80 jako samostatný časopis zastaven a začne po letních prázdninách vycházet péčí "Evrop. rady" jako příloha oblastních a oddílových časopisů. Tím bude možno odstranit dosavadní dvoukolejnost v našem skaut. tisku v Evropě. Švýcarská oblast bude pak vydávat časopis vlastní - název zatím nestaboven.

Problém činovníků a doplňování vůdcovského sboru:

Jak diskuse ukázala, je to nejpálčivější otázka našeho hnutí vůbec. Činovníci se rekrutují poněkud z řad skautů a skautek, činných do r. 1968-69 ve vlasti, dále z řad rodičů našich mladších skautů a skautek, kteří však ve vlasti buď byli jen řadovými členy anebo skauty vůbec nebyli - a konečně z řad roverů a rovereček, vyrostlých již v našem hnutí v exilu od r. 1972 (první tabor). Jak zdůraznil hlavní referent této části zasedání br. R a d e k (Holandsko), bude se nutno v naší práci zaměřit hlavně na tyto poslední dvě skupiny. Naléhavou se jeví potřeba vydat urychleně metodickou příručku jak vést skautské schůzky; dát více zodpovědnosti mladým, aby postupně nabyli zkušeností ve vedení akcí - jako jsou tábory a srazy. Br. Cipa a Velen zdůraznili nutnost pořádat Lesní školy. Starší skauty a skautky je třeba aktivizovat, aby posty ne přebírali vecoucí místa a výchovu mladších. Máme stále velký příliv nejmladších - vlčat a světlušek. Vysoce byla hodnocena příručka "Vlčec", vydaná br. C i p o u za správy několika dalších činovníků, která právě vyšla ve velmi pěkné grafické upravení.

V rozpravě, která se týkala výchovně metodik vlčat a světlušek, bylo zdůrazněno, že výchova vlčat a jejich program bude se - stejně jako dříve - řídit Kiplingovou "Knihou džungli", zatím co u světlušek jsou to Karafiátovy "Broučci". Autorkou názvu, světluška je ses. M. á m a, která již v letech před r. 1939 nahradila dřívejší název "šotek", který byl méně vhodný (jednak rodu mužského, jednak "šotek" není vždy kladným pojmem). Oddíl světlušek se nazývá roj, vedoucí roje světlušek je Velká světluška. Bylo jednomyslně usneseno přizpůsobit zákon a slib světlušek vlčáckému zákonu a slibu. Slib bude stejný jako vlčácký, zákon světlušek se mění a má dva body:

- 1) světluška je poslušná
- 2) světluška pomáhá jiným.

(pokračování záznamu o VI. velezasedání uveřejníme ve 63. čísle STOPY !)

Zpracoval : Maugli

Nejkrásnější 28. říjen.

Jen naši starší vůdcové a Old Skauti se pamatují na 28. říjny naší drahé první Československé republiky. Obyčejně podzimní počasí tomuto svátku nepřálo. První 28. říjen, na který se pamatují, byl r. 1923. Byl jsem horlivým skautem. Na reálném gymnasiu v Brandýse nad Labem, kam jsem dojížděl lokálkou z Čelákovic, jsme měli školní oslavu. Lilo jako z konve. Z nadržání jsem nejdříve utíkal na poštu, abych dostal slavnostní červené razítko k pětiletí republiky. Bohužel ve svátek se neurádovalo a tak jsem vyšel na prázdnou.

Po čtyřech letech jsme se s rodiči přestěhovali do Prahy. Pamatují se na akademii Pražské župy, které jsem se 28. října 1927 zúčastnil v Holesovicích. *Tak začala naše skautská činnost v Praze.*

Přišla oslava desítiletí Republiky, 28. říjen 1928. Celý týden před naším národním svátkem bylo jako v létě. Jen jsme se obávali, aby nám na 28. října nepršelo. Praha byla ozářena večer jako nikdy před tím. Chrám Sv. Víta, Sv. Mikuláše, Národní Museum, Prašná Brána, Staroměstská radnice, Týnský Chrám, pomník Mistra Jana Husi a všechny veřejné budovy tonuly v záři reflektorů.

V předvečer slavnostního národního svátku, byla to sobota, byl velký průvod na Malé Straně, kterého jsme se s 1. a 46. oddílem zúčastnili. Sokolové, Orli, D.T.J., Národní Jednota Střelecká, Baráčníci a další organizace pochodovali. Jak krásný to byl večer! Na chodnicích od Malostranského náměstí plno lidu, který průvod nadšeně zdravil. Mezitím od Jesiny na Podkarpatské Rusi až k Asii, na nejzápadnějším cípu Republiky, na nejvyšších kopcích plály

skautské vatry, staroslovanský to telegraf Svobody.

Přístí den v neděli počasí stále krásné. Naše Pražská zupa měla ráno sraz za Národním Museem. Průvod všech národních organizací včetně legionářů, Sokolské a Selské jízdy, plný krojů ze všech částí Republiky s morem praporů, trval několik hodin. Jak hrdě si náš praporečník 1. oddílu vykráčoval s naší vlajkou, malovanou na hedvábí naším vůdcem Fránou Vítem, se skautskou lilí a věrným chodským psem, ochráncem našich hranic. Pochodovali jsme po Václavském náměstí, Národní Třídou, po nabřeží, přes Karlův Most a Malou Stranu, na Hrad, kde byl vzdán hold našemu prvnímu prezidentu Tomáši G. Masarykovi.

Skauti měli k 28. říjnu vždy velmi blízký vztah. Vždyť naši kuryři od 28. října 1918 po celý měsíc obstarávali dodávku pošty všem důležitým úřadům pod vedením náčelníka A. B. Svojsíka a br. Rosslera-Ořovského, původce známek, kterým skautská pošta byla opatřena. Mezi mladými kuryry by br. Láda Rašín, syn prvního ministra financí Aloise Rašína, pozdější poslanec, a Josef Svab Malostranský, syn majitele známého hudebního nakladatelství. Oba byli jako praví vlastenci za války nacisty popraveni.

Proč byl 28. říjen¹⁹²⁸ pro náš celý československý národ tak důležitý? Dokázali jsme, že jsme vyšli z těch kritických let po první světové válce jako práva demokracie a stabilní stát. President Masaryk tendy prohlásil: "Potřebujeme dalších 20 let." Bohužel nenasytní diktátori se přičinili, aby se jeho přání nesplnilo.

Poslední 28. říjen, kterého jsem se v Praze zúčastnil, byl r. 1933-15tiletí Republiky. Hospodářská krize ráčila, Hitler s nacisty byl u moci. Všichni jsme věděli, že náš národ a naši Republiku nic dobrého nečeká. Byl to chmurný, mlhavý 28. říjen. Naš 7. oddíl měl poradatelskou službu na nabřeží nedaleko Karlova Mostu. Tento 28. říjen patřil naší armádě, která jak jsme plně věřili, byla zárukou, že nám

nikdo naši Republiku nevezme! V průvodu byl prezident Masaryk, tehdy již 83letý na koni, provázený ministrem Národní Obrany. Byl nadšeně zdravěn ~~čím~~ po celé délce průvodu. K pochodu hrála jeho oblíbená hudba 5. pěšího pražského pluku, který hrdě nesl jeho jméno. Průvod se rozešel u Hradu, po čemž odpoledne následoval sraz Pražské zupy na Strahovském stadionu.

Ac jsme dnes roztrouseni po vsech svetadilech prece jsme po toliko letech nezapomneli na nas novackovsky slib: Slibuji na svou cest jak dovedu nejlepe: Milovati vlast svou, Republiku Ceskoslovenskou, a slouziti ji verně v kazde dobe.

Hroby nasich bratru a sester domaciho a zanranicniho odboje jsou tono najlepsim dukazem. Verni zustaneme!

Tony Cifka

Denver, Colorado

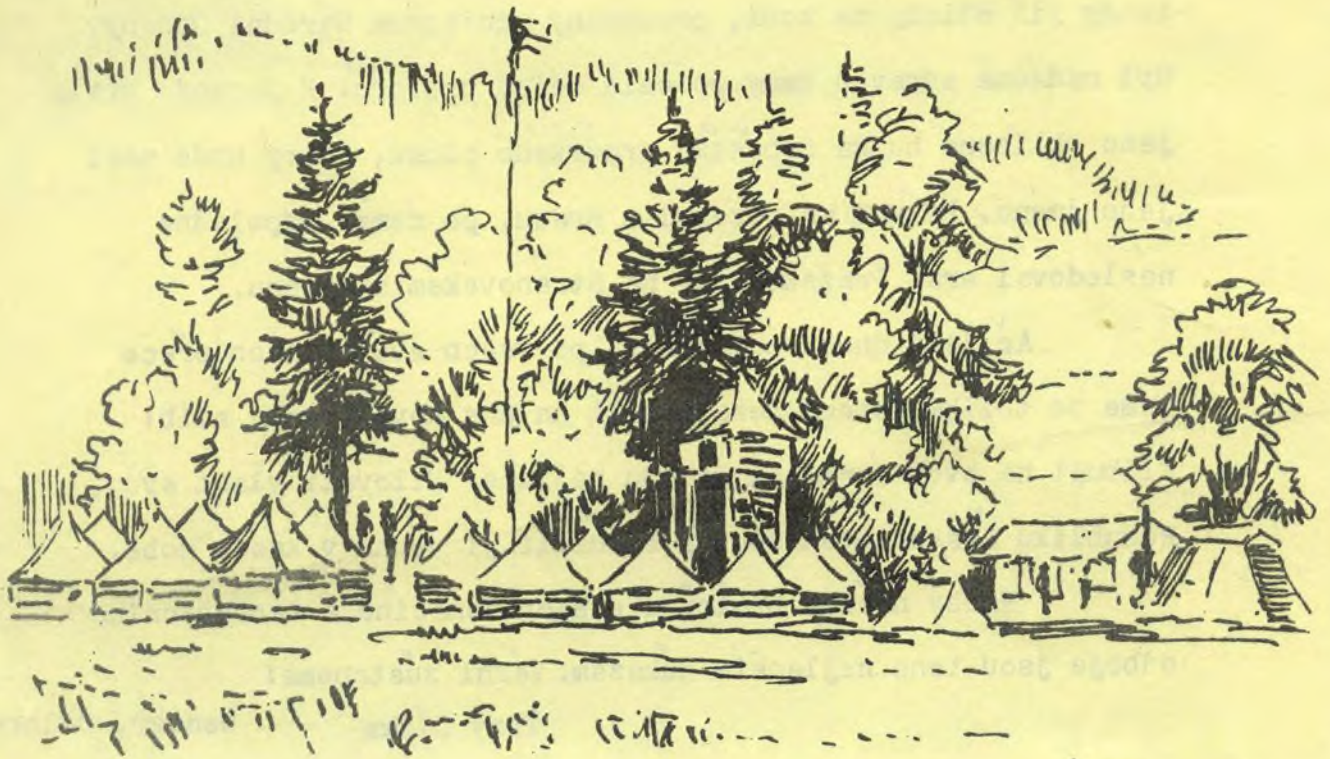
===== D O M O V E N K A =====

Zatial čo skauti-uprchlíci z roku 1948 len plánovali, skauti uprchlíci z roku 1968-Europská skupina-navrhli a vydali DOMOVENKU ČESKÝCH A SLOVENSKÝCH SKAUTOV V EXILU.

Velikost domovenky je tá samá ako vidíte na obrázku. Pod československou vlajou, na zelenom podklade je skautká lilka českých skautov v zlatej farbe a skautská

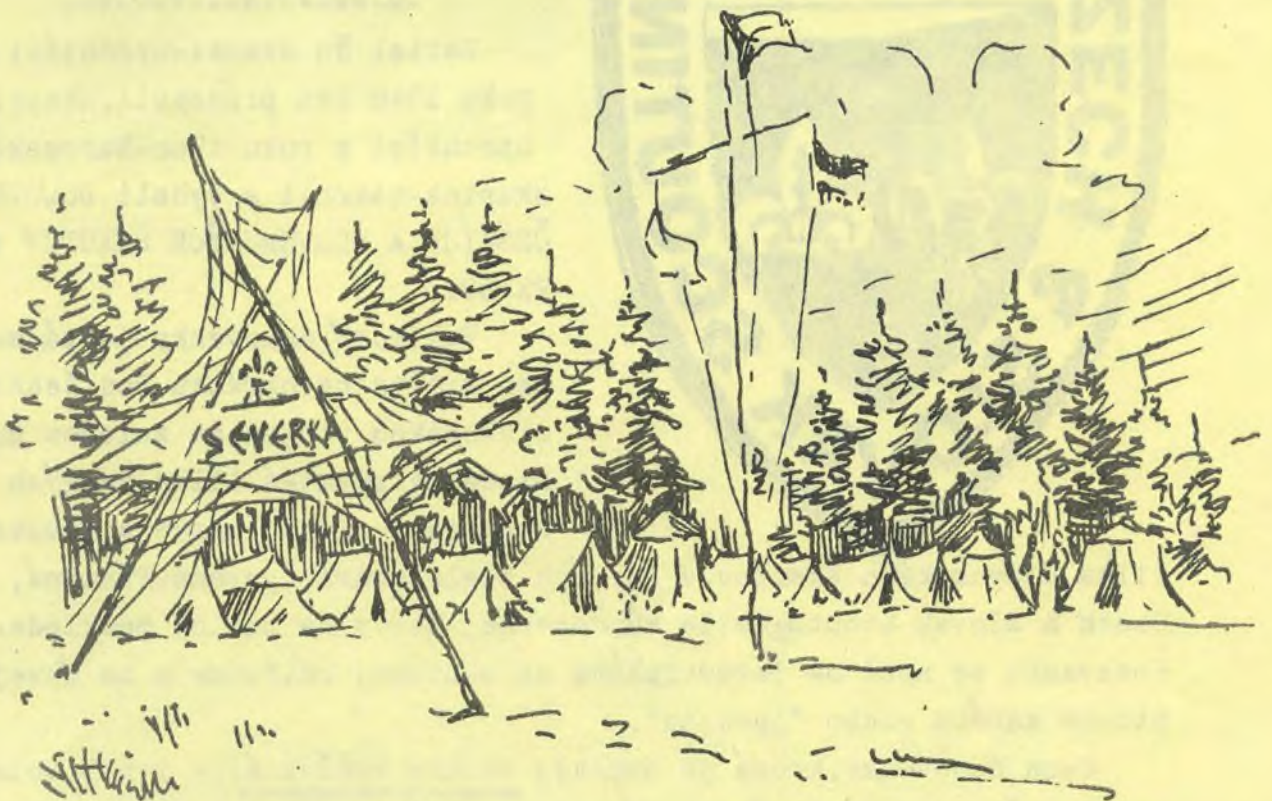
lilka slovenských skautov v farbách biela, modrá, červená. Písmená, Czech & Slovak Scouting Exile sú červenej farvy na bielom podklade. Domovenka sa nosí na ľavom rýkave na skutskej uniforme a na ľavej strane kabátu alebo "jacketu".

Cena domovenky, ktorá je opravdu vkusne vyšívaná, je len 5 dolárov a možno ju objednať v redakcii Stopy-3133 Shipway Ave. Long Beach Ca 90808. Pri objednávke priložte 15 c známku na poštovné.

TABOR VELEN V.
1980

V.Fanderlik —

Severka 15.7.80

V.FANDERLIK